

Anita Verkerk

ZINDERENDE LIEFDE

HOT Romance

Groteletter-editie

Uitgeverij Cupido

Omslag: Coco Bookmedia, Amersfoort
Binnenwerk: Mat-Zet bv, Soest

Cupido Hot Romance 18+

Zinderende Liefde

Drie zinderende erotische nouvelles van bestseller
auteur Anita Verkerk in één vlamme bundel:

- * Eeuwige liefde
- * Het betoverde kasteel
- * Magische Passie

ISBN 978-94-6204-226-1
CUPIDO – GROOT

© 2018 Uitgeverij Cupido
Postbus 220
3760 AE Soest

www.uitgeverijcupido.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvou-
digd en/of openbaar worden gemaakt, op welke
wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Hallo allemaal,

De eerste twee erotische sprookjes die in ‘Zinderende Liefde’ zijn opgenomen, heb ik destijds in het Engels geschreven in opdracht van mijn Amerikaanse uitgever New Concepts Publishing.

De romances werden in de USA enthousiast ontvangen, kregen lovende recensies en wonnen diverse prijzen. Ook op dit moment zijn deze verhalen wereldwijd nog steeds een groot succes.

Van mijn Nederlandse fans kreeg ik steeds vaker het verzoek om deze pittige sprookjes ook in het Nederlands uit te brengen.

Daarom heb ik ‘Eeuwige liefde’ en ‘Het betoverde kasteel’ samen met Adriana van Erve vertaald en daarna zelf uitvoerig bewerkt.

Daar heb ik de gloednieuw geschreven novelle ‘Magische Passie’ aan toegevoegd.

De Engelse versie van ‘Het betoverde kasteel’ won in de USA de hoofdprijs in de Haunted Hearts Contest.

Ik hoop dat u van deze erotische liefdesbundel net zo zult genieten als al mijn andere lezeressen over de hele wereld.
Veel leesplezier!

Liefs,
☺ Anita

**“Als slachthuizen glazen muren hadden, was
iedereen vegetariër.”**

Paul McCartney

INHOUDSOPGAVE:

Eeuwige liefde 9

Het betoverde kasteel 83

Magische Passie 219

ANITA
VERKERK

EEUWIGE
LIEFDE

Uitgeverij Cupido

HOT Romance

EEUWIGE LIEFDE – PROLOOG

Knipsel uit de Courant van het Naarderland:

Voor de derde keer dit jaar is er een jonge vrouw verdwenen in het moeras van natuurreserveaat Naarderland. De politie vreest dat het meisje in het onherbergzame gebied is verdwaald en uiteindelijk in de zompige bodem is weggezakt.

Bijgelovige boeren uit de omgeving fluisteren dat ook deze verdwijning het werk is van de beruchte Graaf van het Moeras, die zijn volgende slachtoffer te pakken heeft gekregen.

EEUWIGE LIEFDE – HOOFDSTUK 1

“Dames en heren, hier volgt een mededeling. De intercity van tien uur dertig naar Amsterdam Centraal, die zal vertrekken vanaf spoor 2B, heeft een vertraging van ongeveer tien minuten. Herhaling...”

Myra Parker sloeg huiverend haar armen om zich heen in een vergeefse poging om het wat warmer te krijgen. Haar dunne zomerjack was niet echt geschikt voor de met ijskoude regen en hagelstenen vermengde wind, die gierend over het open perron van het station joeg. En de stormwind voerde ook nog een smerige stank van overvolle vuilnisbakken en kletsnatte reizigers met zich mee.

Myra keek verlangend naar de uitnodigende lichten van de wachtkamer onder de grote zwarte stationsklok aan de andere kant van het perron en knikte in zichzelf. Ze leek wel gek om hier in de ijzige kou te blijven staan. Ze kon beter binnen op de trein wachten.

Ze haastte zich naar de vervelozе houten deur en

stapte snel naar binnen.

In de wachtkamer leek het nog kouder dan op het perron, maar het was er in ieder geval droog.

Myra trok een gezicht. ‘Droog’ was zo ongeveer het enige voordeel van deze drukke plek, waar nog veel meer natte reizigers stonden te schuilen. Er hing ook nog een smerige walm van verschaalde sigarettenrook in de kale ruimte.

Myra begon te hoesten. Zou ze weer naar buiten gaan?

Op dat moment viel haar oog op een tijdschriftenkiosk in een verlaten hoekje achterin.

Misschien verkochten ze daar koffie?

Ze grabbelde in haar zak naar wat kleingeld en worstelde zich door de mensenmenigte heen naar de kiosk.

“Ik zou graag een kop koffie willen. Zwart, alstublieft,” zei ze tegen de knappe gespierde hunk achter de toonbank.

Ze werd onmiddellijk beloond met een oogverblindende glimlach en een knipoog. “Wat een weertje, hè?”

“Afschuwelijk,” was ze het met hem eens. “Denk je dat het morgen beter is?”

“Weinig kans. Ze kunnen beter een gigantisch af-

dak over Nederland bouwen.”

Grinnikend gaf hij haar een plastic bekertje gevuld met een heerlijk ruikende bruine vloeistof.

“Waar kom je vandaan?”

“Miami, Florida.”

“Ah, de *Sunshine State*... Ik ben er vroeger wel eens geweest. Fantastisch weer daar.”

Als antwoord glimlachte ze terug en stopte een losse haarlok achter haar oor om zich een houding te geven. Hij was eigenlijk wel héél aantrekkelijk, op een haast mysterieuze manier.

Mysterieus? Hoe kwam ze daar nou weer bij? Hij was gewoon knap. Punt.

“Hou je van lezen?” vroeg hij. Hij greep tussen de stapels tijdschriften en haalde een klein groen boekje tevoorschijn.

Ze aarzelde. “Ik geloof niet...”

“Een cadeautje. Omdat ik zoveel van Florida hou.”

Toen hij het boekje in haar hand duwde, flitste er een vreemde tinteling over haar buik naar beneden, die regelrecht doorschoot naar het warme intieme plekje tussen haar benen.

Het leek alsof... alsof er iets griezeligs op haar loerde.

Iets geils...

Ach, onzin!

Ze bekeek de titel.

‘Eeuwige Liefde’ stond er in sierlijke paarse letters op de omslag.

“Ik hoop dat je van legendes houdt.” Zijn donkere mannenstem leek van heel ver weg te komen. Ze slikte het ongemakkelijke gevoel weg en glimlachte even naar hem. “Dat doe ik zeker, ja. Dank je. Heel aardig van je.”

Hij wees naar een grote paarse leren stoel in de hoek naast de verwarming. “Ga zitten, jongedame. Lees en geniet van je koffie.”

Zijn nagels waren goed verzorgd en schoon, en toen haar blik over zijn half losgeknoopte poloshirt gleed, zag ze een zongebruinde huid en een gespierde sexy borstkas.

Verward likte Myra over haar plotseling droge lippen. Hij was superknap, deze Hollander met zijn krullende bruine haren en bijzondere amberkleurige ogen.

Onverwacht begon de luidspreker boven haar hoofd te kraken: “*Dames en heren, de vertraagde intercity van tien uur dertig naar Amsterdam Centraal zal over enkele minuten vertrekken van spoor 2B.*”

“Ik moet gaan,” zei ze. Het kwam er wat schor uit en ze schraapte haastig haar keel. “Bedankt voor de koffie en... en het leuke boekje.”

Hij keek haar met een indringende blik aan.

Myra huiverde. Het leek wel of zijn ogen dwars door haar heen gingen.

Opnieuw flitste er een gevoel van lust door Myra's buik. Zomaar uit het niets verlangde ze naar zijn aanraking. Ze hunkerde opeens naar zijn sterke handen op haar billen, zijn warme adem op haar huid en zijn hete kusjes op haar...

“Deze trein moet je niet nemen, Myra,” fluisterde hij. “Deze niet.”

“Maar ik moet echt gaan,” protesteerde ze.

“Nee, je wilt juist *komen*, toch?”

Ze staaarde recht in zijn glinsterende amberkleurige ogen. Kleine golfjes van hartstocht kabbelden door haar onderbuik, en haar kutje trok verlangend samen.

Ja, ze wilde een pik. Een warme fluwelen hete pik. Zijn pik.

Nee, dat wilde ze niet! Natuurlijk niet. Hij was een vreemde. Ze was echt geen vrouw die zomaar met de eerste de beste vent tussen de lakens dook.

Dat was hartstikke gevaarlijk.

Opwindend gevaarlijk...

“Ga je mee?” fluisterde hij op een verleidelijke toon.

Haastig deed ze een stap achteruit. “Ik weet niet eens hoe je heet,” hijgde ze.

“Doet dat ertoe?”

Ze staaarde hem aan. Deed het ertoe? Wat een rare vraag.

Ja, het deed ertoe. Toch wel.

“Dames en heren, de vertraagde intercity van tien uur dertig naar Amsterdam-Centraal staat gereed op spoor 2B.”

Ze haalde diep adem om kalmer te worden. “Ik... Ik moet gaan. Echt.” Maar ze verzette geen stap. Ze stond voor hem, happend naar adem, alsof ze aan de vloer was vastgelijmd.

“Is er in Amsterdam iemand die op je wacht?” vroeg hij.

“Ja, Jane. Mijn chat-vriendin. Het is de eerste keer dat we elkaar ontmoeten. Ze wordt ongerust als ik te laat kom.”

Buiten, op het perron, klonk een schrill fluitje.

“De Nederlandse treinen rijden nooit op tijd. Je vriendin merkt het niet eens,” zei hij op een troostende toon.

Er hamerden ratelende wielen over de ijzeren rails.

Kedeng, kedeng, kedeng...

De trein reed het station uit. Ze had hem gemist.

“Ben je bang voor me?” vroeg hij.

Ze staaarde hem aan alsof ze hem nu voor de allereerste keer in haar leven zag. Hij zag er helemaal niet gevaarlijk uit. Integendeel, hij was de knapste man die ze ooit had gezien.

“Nee, ik ben niet bang. Het is alleen... Je bent een vreemde voor me.”

Hij knipoogde en stak zijn hand naar haar uit.

Een warme, sterke en mannelijke hand.

Ze slikte moeilijk.

“Mijn naam is Gerard.” Zijn ogen boorden zich opnieuw diep in die van haar. “Sterk met de speer, betekent dat.”

Het klonk als een belofte. Een belofte van eeuwigdurende hartstochtelijke liefde.

Het bloed raasde door haar lichaam, haar wangen gloeiden en tussen haar benen begon het alweer verlangend te kriebelen.

Ze had zin in hem. Ontzettend veel zin.

“Ik heet Myra,” zei ze schor.

“Myra.” Hij proefde haar naam op zijn tong, likte

over zijn lippen en koesterde het woord, alsof hij van iedere letter genoot.

“Een prachtige naam voor een prachtige vrouw.”

“Vleier.”

Hij lachte vrolijk. “Kom met me mee, mooie Myra.”

Ze voelde haar verzet verschrompelen. Hij was aardig en ongetwijfeld te vertrouwen. Trouwens, wat kon haar overkomen op zo’n drukke plek als dit station?

Ze liep achter hem aan de kiosk door, naar een groen geverfde deur die toegang gaf tot een kleine, gezellige kamer. Het was er lekker warm, en een gigantisch kingsize bed vulde bijna de hele ruimte. De paarse lakens waren schoon en netjes, en overal lagen zachte kussens in felle kleuren. Er hing een vage lavendelgeur in de lucht.

Was dit zijn speciale plek om de liefde te bedrijven? Hoeveel vrouwen had hij hier al mee naartoe genomen?

“Doet het ertoe?” vroeg hij, alsof hij haar gedachten had geraden.

Verbaasd staarde ze hem aan. “Nee, niet echt, geloof ik,” zei ze langzaam.

Hij glimlachte. Een verblindende glimlach vol be-

loftes, die haar buik liet tintelen van verwachting.
Dit was zo opwindend!

Of... Misschien was ze wel heel erg gevaarlijk bezig.

Ergens vlakbij kondigde de krakende luidspreker de volgende vertraging aan. Ze hoorde ook het geklikklak van hoge hakken op het perron en de stemmen van voorbijgangers. Ze leken dichtbij en tegelijkertijd ver weg.

Haar schouders ontspanden zich. Dit was een veilige plek. Met zoveel mensen in de buurt kon haar niets ergs overkomen. Ze hoefde alleen maar keihard te gillen als ze hulp nodig had.

“Wil je voor me strippen?” vroeg hij.

Gedecideerd schudde ze haar hoofd. “Nee, strip jij maar voor mij.”

“Prima.” Hij maakte de knoopjes van zijn shirt los en trok het zo tergend langzaam over zijn hoofd, dat zijn prachtige gebruikte borst stukje bij beetje tevoorschijn kwam.

Ze hapte naar adem. Hij was perfect.

“En wat komt er nu?” plaagde ze hem.

“Een heleboel genot,” beloofde hij.

Hij trok zijn rits open en liet zijn spijkerbroek over zijn slanke heupen zakken. Met zijn voet

schopte hij zijn broek opzij, en keek haar uitdagend aan. Zijn strakke paarse onderbroek vertoonde een veelbelovende bobbel.

Myra likte met haar tong over haar lippen. “Trek die ook maar uit,” fluisterde ze.

“Doe jij dat maar,” zei hij zacht, en hij kwam dicht bij haar staan zodat ze hem kon aanraken.

“Oké.” Toen ze haar hand uitstak naar zijn tailleband, greep hij haar pols en trok haar dicht tegen zich aan.

Hij rook heerlijk. Een opwindende mix van aftershave en pure mannelijkheid.

Zijn warme vingers raakten haar gezicht aan, en draaiden het naar het zijne toe.

“Mag ik je kussen?” Hij drukte zijn mond zacht op haar verlangende lippen, likte erover met zijn warme tong en nodigde haar uit om ze open te doen. Toen glipte zijn tong naar binnen, op zoek naar de hare.

Myra reageerde vol hartstocht op zijn kus. Haar wangen gloeiden en haar hart bonsde van opwindning.

Hij legde zijn hand op die van haar. “Trek mijn onderbroek uit,” fluisterde hij.

Ze liet zich door hem leiden en amper een paar

seconden later was hij helemaal naakt. Naar adem snakkend stapte ze achteruit en bewonderde zijn trotse, harde erectie.

Hij was perfect.

“Je hebt echt een prachtige pik, Gerard,” hijgde ze. “Ik wil hem. Nu!”

Hij grinnikte als antwoord. “Nog niet, meisje,” plaagde hij haar. “Laten we eerst een beetje ander plezier maken.” Hij trok haar dicht tegen zich aan en zijn lippen vroegen haar om nog een kus. “Mag ik je uitkleden?”

Ze aarzelde. Het was schemerig in de kamer, maar niet echt donker. En zij had een heel groot en ontzettend lelijk litteken op haar been. Een afschuwelijke herinnering aan het auto-ongeluk dat haar nu bijna een jaar geleden was overkomen.

Het ellendige ongeluk had haar leven kapot gemaakt. Haar hele toekomst en haar veelbelovende carrière als een bekend fotomodel.

Als ze zich nu uitkleedde, zou hij het zien.

“Niemand is perfect,” zei hij.

Alsof hij het *wist*.

Maar hoe kon hij nou van haar verbrijzelde dromen weten? Van haar wanhopige tranen en haar huidige waardeloze baan als serveerster in een ar-

moedig eettentje?

“Jij wel. Jij bent perfect,” antwoordde ze met een verdrietige zucht. “Je bent de knapste man die ik ooit heb ontmoet.”

Opeens kreeg ze spijt dat ze met hem mee was gegaan. Waarom was ze zo stom geweest? Vrijen en bloot hoorden immers bij elkaar.

Ze kon niet vrijen zonder haar broek uit te doen en dan zou hij haar beschadigde been zien.

“Ik kan maar beter gaan.” Met een diepe zucht haalde ze haar schouders op. “Ik weet niet wat me bezielde.”

Door haar donkere wimpers keek ze hem stiekem aan. Wat zou hij nu doen?

“Mijn lieve kleine Myra,” zei hij met een geruststellende glimlach. “Je weet heel goed wat jou bezielde. Dat noemen ze begeerte.”

Hij draaide zich om, pakte een paar kaarsen uit een kast en stak die aan.

Daarna deed hij het licht uit en meteen was de kamer in een zachte schemering gehuld.

In het schijnsel van de flakkerende kaarsen staarde ze hem aan. “Vind je het dan niet erg?” fluisterde ze. “Dat lelijke ding?”

“Kus me, Myra. Alsjeblieft, kus me.”

Ze nestelde zich in zijn armen en haar mond overbrugde de kleine afstand tussen hen. Terwijl ze aan zijn onderlip knabbelde, borrelden er kleine golfjes van begeerte door haar hele lichaam.

Ze verlangde naar hem. Ze hunkerde naar zijn warme armen om haar heen. Ze wilde zijn mond in haar haren voelen en zijn hete lippen op haar huid.

“Je bent zo speciaal,” hijgde ze en ze liet haar handen liefdevol over zijn lichaam bewegen. “Je bent lief en heel speciaal. Ik heb zin in je.”

Hij was nu heel dichtbij. Ze kon zijn warme adem op haar wang voelen en in het zachte licht van de kaarsen zag ze vaag zijn gezicht. Hij glimlachte naar haar en streelde haar met zijn blik.

Hij was warm en sterk. Ze kon de spieren van zijn armen voelen, en de mannelijke kracht van zijn borst.

En ze voelde nog veel meer... Zijn hunkerende harde pik die tegen haar broek duwde.

Zou de ruwe stof het zachte fluwelen topje geen pijn doen?

Snel keek ze om zich heen. Het was nu donker genoeg in de kamer. Nu durfde ze haar kleren wel uit te doen.